

OTB-17/2010.
(OTB-17/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Oktatási, tudományos és kutatási bizottságának**
2010. október 25-én, hétfőn, 9 óra 45 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/1376. számú törvényjavaslat (Általános vita)	5
<i>Szatmári László (Nemzetgazdasági Minisztérium) szóbeli kiegészítése</i>	<i>5</i>
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	<i>7</i>
<i>Szatmári László (Nemzetgazdasági Minisztérium) válaszai, reflexiói</i>	<i>12</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>14</i>
<i>A bizottsági előadó és a bizottság kisebbségi véleményét ismertető képviselő kijelölése</i>	<i>14</i>
Egyebek	14

Napirendi javaslat

1. Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1376. szám)
(Általános vita)

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Pokorni Zoltán** (Fidesz), a bizottság elnöke

Cseresnyés Péter (Fidesz)
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)
Kucsák László (Fidesz)
Pánczél Károly (Fidesz)
Pichler Imre László (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Sági István (Fidesz)
Tóth Ferenc (Fidesz)
Földi László (KDNP)
Michl József (KDNP)
Dr. Kolber István (MSZP)
Sós Tamás (MSZP)
Dúró Dóra (Jobbik)
Németh Zsolt (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Pósán László (Fidesz) Révész Máriusznak (Fidesz)
Brájer Éva (Fidesz) Cseresnyés Péternek (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP) Sós Tamásnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Szatmári László főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 45 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

POKORNI ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Hölgyek és Urak! A bizottság ülését megnyitom. A napirendünket írásban mindenki megkapta, az két pontból áll. Kérdezem, van-e ehhez módosító javaslat, az írásban kiküldöthöz képest eltérő indítvány? *(Senki nem jelentkezik. - Megérkeznek a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselői.)* Üdvözlöm önöket, legyenek kedvesek helyet foglalni! *(Megtörténik.)* Nem láttam jelzést, szavazásra teszem fel a napirendet. Aki támogatja, kérem, most szavazzon. *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellene? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nincs. Egyhangúlag elfogadtuk.

(Szatmári Lászlónak:) Fújja ki magát, hogyha szükséges. Megkérdezhetem a nevét? Ne haragudjon!

SZATMÁRI LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Szatmári László, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezető-helyettese vagyok.

ELNÖK: Üdvözlöm, főosztályvezető-helyettes úr.

Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/1376. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Az első napirendi pontunk az adó- és járuléktörvények. A gazdasági tárca képviseletében a főosztályvezető-helyettes úr képviseli az előterjesztőt. Ha megengedi, és kész, akkor át is adnám a szót, hogy röviden ismertesse az indítvány legfontosabb pontjait. Tessék parancsolni!

Szatmári László (Nemzetgazdasági Minisztérium) szóbeli kiegészítése

SZATMÁRI LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Valóban röviden próbálnám ismertetni, hiszen a kormány ehhez a törvénycsomaghoz eljuttatott egy tájékoztatót a tisztelt Országgyűlés számára. Én azokat a főbb csomópontokat emelném ki, amelyek szerintem mindenféleképpen említést érdemelnek.

Ennek az adócsomagnak a fő vonulatát kétségkívül a jövedelemadó-törvények változtatása, módosítása, mondhatni reform értékű átalakítása jelenti, ezen belül elsősorban a személyi jövedelemadóztatás átalakítása, bár nem becsülném le a társaságiadó-törvénynek azt a változását sem, amely 2013-tól valamennyi adóalapnagyságra bevezeti a 10 százalékos társaságiadó-kulcsot. Ezzel a környezetünkben messze a legalacsonyabb társaságiadó-kulcs jön létre, amely - vélhetően egyéb komparatív előnyökkel szemben - a tőkevonzó képességet jelentősen javíthatja. De mint említettem, a leglényegesebb változás azért az szja rendszerében található, és ez több mindent jelent. Az egyik az egykulcsos, arányos jövedelemadóztatásnak a bevezetése, a másik pedig, ami mindenféleképpen kiemelt érdemel, a családi adókedvezmény rendszerének az átalakítása, egy új típusú családi adóalapkedvezmény bevezetése.

Talán az egykulcsos, arányos adóztatással kezdem. Az egykulcsos – világos - annyit jelent, hogy minden egyes jövedelemfajtára ugyanaz az általános adókulcs fog érvényesülni, mégpedig a 16 százalékos adókulcs. Az arányossága ennek a szabályozásnak abból áll, hogy

az adófizetési kötelezettség - eltekintve az érvényesíthető kedvezményektől - a megszerzett jövedelemmel áll arányban. Az arányosság, illetve az egy kulcs tehát azt is jelenti, hogy jelentősen egyszerűsödik az adóztatás rendszere, és a személyi jövedelemadóztatáson belül eltűnnek azok a késztetések, mozgatórugók, amelyek tulajdonképpen arra vezettek, hogy a magánszemélyek a különböző típusú jövedelmeiket próbálják átkonvertálni kevésbé terhesen közterheket viselő jövedelmekké.

Köztudott, hogy a magyar jövedelemadó-rendszer, bár sokan úgy gondolják, hogy progresszív jellegű, valójában nem progresszív jellegű. A progresszivitás lényegében a tevékenységjövedelmekre vonatkozik, a tőkejövedelmek mindig is külön adózóként viselkedtek, tehát ott igazából a progresszivitás nem érvényesül. Ebből adódott egy állandó törekvés arra, hogy főként a magas jövedelműek valamilyen módon a munkajövedelmeiket, tevékenységjövedelmeiket tőkejövedelmekké konvertálják át. Ez a típusú késztetés a jövedelemadóztatás rendszeréből a jövőben el fog tűnni.

Ezzel együtt egyébként az egységes adóztatás bevezetésével jelentősen egyszerűsödnek a munkáltatókat, kifizetőket terhelő, az adó, az adóelőleg levonásával kapcsolatos adminisztrációs, illetve elszámolási szabályok is. Ennek egy további hozadéka az, hogy miután a levont adó, adóelőleg nagyon sok esetben meg fog egyezni a tényleges befizetési kötelezettséggel, a magánszemély adófizetőknek egy igen nagy hányada a bevallási kötelezettségét elintézheti egy valóban söralátét méretű adónyilatkozattal, tehát lényegében a jelenleg alkalmazott, viszonylag bonyolult bevallási rendszerre igen sok, tehát több százezer magánszemély esetében nem lesz szükség.

A másik, amit ki kell emelni, a családi adókedvezmény gyökeres átalakítása - ez nem is adókedvezmény, hanem adóalap-kedvezmény. Mitől gyökeres ez az átalakítás? Az egy és két gyermeket nevelők is igénybe vehetik - a jelenlegi szabályozás mellett csak a három, illetve több gyermeket nevelők élhetnek ezzel -, és a jövőben ez adóalap-kedvezményként működik, mégpedig olyan módon, hogy az egy, illetve két gyermeket nevelők esetében a havonta, illetve gyermekeként igénybe vehető adóalap-kedvezmény mértéke 62 500 forint, mint említettem, havonta, illetve gyermekeként, három, illetve több gyermek esetén pedig havonta és gyermekeként 206 250 forint. Ez a kedvezmény annyiban viszont követi a '98-2002-ben bevezetett szabályozásnak a logikáját, hogy magát a családi adóalap-kedvezményt az úgynevezett kedvezményezett eltartottak után lehet igénybe venni, tehát itt azokról a gyermekekről, tanulókról van szó, akik után a családi pótlék, illetve idősebb gyermek esetében az iskoláztatási támogatás jár, de annak a megítélésénél, hogy egy család hány gyermeket nevelő családnak minősül, az eltartottak száma számít. Az eltartotknál figyelembe kell venni a családi pótlékra jogosult gyermek mellett azt a tanulót, hallgatót is, aki után már családi pótlék, illetve iskoláztatási támogatás nem jár, de akit figyelembe vesznek a fiatalabb gyermek családi pótléka megállapításánál. Mondok egy példát: ha van egy olyan család, ahol van két középiskolás tanuló és egy főiskolás hallgató, ebben az esetben ők háromgyermekes családnak minősülnek, kedvezményezett eltartott viszont kettő van, tehát ebben az esetben kétszer 206 250 forintnyi családi adóalap-kedvezményre jogosult ez a család.

Nagyon lényeges a családi kedvezménynél kiemelni, hogy a családi kedvezmény főszabályként a jogosultak között, illetve az adóbevallásnál a jogosult, illetve élettársa között megosztható. Ebből a szempontból is követi tehát a jelenleg hatályos szabályozás logikáját. A jogosultak közötti kedvezménymegosztás már az előlegnél is lehetséges, itt alapvetően házastársak, illetve szülők közötti megosztásról van szó. Abban a másik körben, ami a jogosult, illetve az élettárs közötti megosztást jelenti, ott pedig kizárólag csak a bevallásnál lehetséges a megosztás - itt csak arról az adókedvezményről lehet szó, amelyet egyébként a jogosult nem tudott igénybe venni. Talán ez a leglényegesebb.

Amiről még talán szót kellene ejteni, az a béren kívüli juttatások rendszere, mintegy olyan dolog, ami sok embert, jelentős számú magánszemélyt érint. Itt azt kell mondani, hogy ez a rendszer jelentősen nem szűkül, sőt új elemek is megjelennek a béren kívüli juttatások rendszerében, mégpedig 2011-től az úgynevezett rekreációs, illetve megújulási kártyára juttatott vagyoni érték. Ennek az értékhatárát tudjuk egyelőre, és a kormány kapta azt a felhatalmazást, hogy az ehhez kapcsolódó végrehajtási rendeletet megalkossa: ez az értékhatár 300 ezer forint lesz majd. Illetve egy lényeges változás, hogy 2011-től visszakerül a béren kívüli juttatások rendszerébe - a béren kívüli juttatásnak azért van jelentősége, mert ebben az esetben csak és kizárólag a juttató fizet közterhet, és ezen a béren kívüli juttatáson, ha betartják a törvény által megszabott értékhatárt, kizárólag szja-terhelés van, tehát más típusú közteher nem jelentkezik - a hidegétkeztetés formájában történő étkezési támogatás is. Tehát havi 18 ezer forinton belül a magánszemély maga dönti el, hogy azt melegétkezésre fordítja-e vagy hidegre, vagy természetesen lehet köztes megoldás, hogy mindkettőre. Ilyen szempontból ez tehát egy univerzálisan felhasználható támogatásként fog működni.

Fontos kitérnem arra, hogy egyébként a kissé félreérthetően megjelent első híradásokkal szemben a helyi utazási bérlet nem kerül ki a kedvezményesen adózó béren kívüli juttatások rendszeréből. És nagyon fontos kitérni arra is, hogy a munkába járás költségtérítésén belül semmiféle szigorítás nincs, tehát a munkába járás költségtérítése ugyanúgy adómentes juttatás, mint eddig volt, vagyis ott sem következik be a némileg félreérthető hírekben megjelentekkel szemben semmiféle szigorítás, semmiféle egyéb változás.

Talán ezek lettek volna a leglényegesebb, olyan változások, amelyekre most, első körben kitérnék. Amennyiben a tisztelt bizottságnak kérdései, észrevételei vannak, akkor a NEM-mel együtt állunk rendelkezésre. Köszönöm a türelmüket.

ELNÖK: Én is köszönöm.

A napirendi pont célja az általános vitára való alkalmasság megállapítása. Részleteiben majd tudjuk még vitatni, de természetesen mindenki olyan kérdést, tisztázó kérdést tesz fel, amelyet jónak lát. Tessék parancsolni! *(Dr. Kolber István jelzésére:)* Tessék, István!

Kérdések, hozzászólások

DR. KOLBER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az első kérdésem az lenne, hogy a kormányzat mennyire tartja vagy látja fenntarthatónak ezt az átcsoportosítást, ezt a rendszert. Hiszen nyilvánvaló, hogy ezek a szabályok jövedelemátcsoportosítást jelentenek, és megfelelő forrásokat igényelnek. Az idei évi forrása látható, de hosszú távon mennyire garantálható ez? Illetőleg mennyiben növekedéspárti, mennyiben eredhetnek ezek a források a későbbi gazdasági növekedésből?

A másik ilyen kérdés - amelyet a szóbeli kiegészítésben nem érintettünk - a helyi adók ügye, a helyi adók kérdése. Egyértelmű, hogy a kisebb önkormányzatoktól a nagyobb önkormányzatok irányába csoportosítana át helyiadó-bevételeket. Lehetséges-e, hogy ezt esetleg újragondolják, illetőleg az önkormányzati szövetségek ezzel kapcsolatosan kialakították-e már az álláspontjukat?

Ugyanígy kérdezném, hogy a lakásbérbeadásnál mi indokolja az eho kiterjesztését gyakorlatilag egyforintos árbevétel esetén is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Sós Tamás jelzésére:)* Tessék parancsolni!

SÓS TAMÁS (MSZP): Én egyetlenegy témakört szeretnék szóba hozni. Ez a bizottság oktatási, tudományos, illetve kutatási kérdésekkel foglalkozik. Ennek az éremnek több oldala van, tehát mondjuk vannak azok, akik ennek szervezői, pedagógusok, oktatók, meg vannak az érintettek. Én most a pedagógusok oldaláról közelítenék a kérdéshez.

Közismert, hogy Magyarországon a pedagógusok bére jelentősen elmarad az OECD-országokhoz képest, de az elnök úr is többször megfogalmazta, a szakszervezetek is, hogy mondjuk a ciklus végére egy jelentős növekedést szeretnénk elérni. Én azt vetem fel, hogy ez az adómódosítás mennyire van szinkronban ezekkel a törekvésekkel. Én is hoznék ide egy példát, bár ön már korigált a szóbeli kiegészítésében, hogy mondjuk van egy huszonéves pedagógus, aki mondjuk most pályakezdő vagy egy-két éve van a pályán, egyedül él. Ha most kiszámítanánk, hogy ő hogyan jár jól, vagy hogyan nem jár jól ezen intézkedésekkel, és hogyha megnéznénk azt, hogy ezeknek az intézkedéseknek kik a nyertesei és kik a vesztesei, én azt gondolom, a pályakezdő, a huszonéves, aki még mondjuk családdal sem rendelkezik, biztosan vesztese ennek. Úgy gondolom, hogy a pedagógusok köre, ha most azokat az intézkedéseket nézzük, amelyek akár a nyugdíjpénztár vagy egyéb intézkedések kapcsán fogalmazódnak meg, nagyon nagy részük, úgy gondolom, vesztese ezeknek az intézkedéseknek. Én gyakorlatilag ezt szerettem volna megkérdezni, hogy ön hogy látja ezt a kérdést. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Kucsák László, Hoppál Péter. Laci, parancsolj!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit! Nyilván a későbbiekben sok mindent lesz még módunk megvitatni, csak Sós Tamás felvetése arra inspirált, hogy rövid egy gondolattal reagáljak. Hoppál kollégával erről váltottunk két baráti, közvetlen mondatot, hogy ugyan mi akadályozta meg önöket abban, hogy az elmúlt években ugyanilyen lánglelkűen küzdjenek a pedagógusbérekért, a fiatal pedagógusokért és a középgenerációs pedagógusokért egyaránt. Nyilván a törekvések ebbe az irányba mutatnak, de kis önvizsgálattal indítanék az önök részéről, vagy én javasolnám, hogy ezzel indítsanak minden egyes esetben.

Az elmúlt jó néhány esztendőben nem került sor béremelésre, akkor, úgy emlékszem, önök kormányoztak - akkor kellett volna például ilyen vehemensen fellépni. Most pedig a romeltakarítás munkálatai zajlanak az országban, és - ahogy a bizottsági elnöktől is elhangzott korábban, meg az oktatási tárcáért felelős államtitkár asszonytól is - amennyiben mód és lehetőség lesz rá, ezzel a kérdéssel nyilván indokolt foglalkozni. Mi magunk elég jól tudjuk, hogy ezzel probléma van, csak meglehetősen furcsa ez a szerep, amit ön most itt eljátszott, ilyen sajátos hétfátyoltáncként. Tehát egy picit önvizsgálatot javasolnék mindenképpen. Köszönöm.

ELNÖK: *(Dr. Hoppál Péternek:)* Péter!

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én szintén csak egy felröppent információ megerősítéséért szeretnék a főosztályvezető-helyettes úrhoz fordulni. A kérdés tehát az, hogy a Sós képviselő úr által említett csoport, tehát mondjuk a pályakezdő pedagógusok csoportja, vagy bármelyik adózócsoport a tervek szerint a 16 százalékos egykulcsos adó bevezetése nyomán elszenved-e bármiféle hátrátételt. Mert én ezt szeretném cáfolni. Én úgy tudom, hogy a kormányzati elképzelések úgy szólnak, hogy ezen adórendszer bevezetésének csak nyertesei lesznek Magyarországon, mindenki többet visz haza a borítékban, mint eddig. Ezt a kommunikációban is szeretném kérni tisztelettel, hogyha ezt ön meg tudja erősíteni. Saját kommunikációjukban ellenzéki képviselőtársaink is bátran használják azt, hogy ezzel mindenki nyer, mert én úgy tudom, az az információ van,

hogy mindenkinek - egyszerűen kifejezve - több marad nettó jövedelemként a borítékjában január 1-je után az új adórendszer következtében. Ha ezt meg tudná erősíteni! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Földi László jelezte, hogy hozzá kíván szólni, aztán Révész Máriausz következik.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én azt gondolom, hogy a mai bizottsági ülésnek az a témája, hogy általános vitára alkalmasnak tartjuk-e ezt a törvénytervezetet, nem pedig az, hogy itt belebonyolódjunk a részletes dolgokba. Én arra kérem tisztelt bizottsági tagtársaimat, hogy mérsékeljük magunkat ezen a fronton, és afelé mozduljunk el, hogy alkalmas-e ez a törvénycsomag a parlament általános vitájára, vagy pedig nem. Mert hogyha elkezdünk a részletekbe belemenni, akkor itt ülünk estig. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót.

ELNÖK: Köszönöm Révész Máriausz, parancsolj, Máriausz!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm. Ezzel együtt szerintem van olyan fontos ez az adórendszer-átalakítás - amihez fogható szerintem az elmúlt húsz évben nem volt -, hogy váltsunk róla néhány szót. Én azt gondolom, mint oktatási bizottságot leginkább az érint minket, hogy a gyerekek száma például milyen lesz az óvodákban, iskolákban hosszú távon. Úgyhogy innentől kezdve azt az átalakítást szerintem nekünk mint oktatási bizottságnak mindenképpen értékelnünk kell, ami az adórendszer tekintetében a gyermekvállalást végre költségein figyelembe veszi.

Nagy válság a gazdasági válság, nagyon súlyosan nyomja Magyarországnak a vállát. Ennél csak egy nagyobb gondja van Magyarországnak: az, hogy nem születik gyerek. Amíg '76-ban született 194 ezer gyerek Magyarországon, addig az elmúlt években körülbelül 95 ezer. Innentől kezdve tehát ez a legnagyobb kihívás, amelyre válaszolni kell. És valóban ki lehetne tűzni több célt egy adórendszer átalakításánál, lehet azt mondani, hogy a pályakezdők, lehet sok mindent mondani; a kormány fő célkitűzése most az volt, hogy a gyermekvállalást helyezze prioritásként a középpontba.

1,3 gyermek jut egy szülőképes korú nőre a statisztikák szerint, ez azt jelenti, hogy egy asszony átlagosan 1,3 gyermeket vállal mindennel együtt. Magyarország abból a szempontból jól áll, hogy ha megkérdezzük a fiatalokat, hogy hány gyermeket szeretnének, akkor ennél több mint eggyel nagyobb számot mondanak, tehát amikor egy fiatal nekivág az életnek, akkor úgy kezdi, hogy olyan 2,5-3 gyermeket szeretne vállalni - ebből lesz 1,3. Mivel Magyarországnak ez az egyik legnagyobb gondja, ami egyébként közvetlenül érinti az oktatást, ezt helyezük prioritásként a középpontba.

Én nagyon-nagyon nem értek egyet Keszei Sándorék javaslatával, felvetésével. Egyébként kicsit kínosnak is érzem, hogy a szülők egyesülete ilyen felvetést tesz, hogy javasolja, hogy két gyerek meg három gyerek esetén is maradjon a 62 500 forint. Ha még azt a javaslatot tették volna, hogy mondjuk egy meg két gyerek esetén is növeljük az összeget, három gyereknél meg csökkentjük, akkor azt még csak érteném, de az meglehetősen kínos, hogy egy és két gyereknél maradjon, három gyereknél meg csökkentjük le.

Azt nagyon fontos látni tehát, hogy Magyarországon születik 1,3 gyerek, és itt két különböző problémával kell nekünk oktatáspolitikusoknak is megküzdenünk. Az egyik probléma az, hogy a gyerekek egy része nagy szegénységben, alulszocializált környezetben születik. Itt az a fontos nekünk, hogy a szociálpolitikával, az oktatáspolitikával ezeknek a gyerekeknek is életlehetőséget és esélylehetőséget kell nyitni. És egy másik probléma, amivel egyébként az előző kormányzatok soha nem foglalkoztak, hogy mondjuk a középosztálybeli

családokban pedig megszülessen a második, harmadik, negyedik gyerek, megszülessenek azok a gyerekek, akiknek egyébként a - hogy mondjam? - megfelelő nevelését a család saját hatáskörében meg tudja oldani, tehát nem az állami ellátórendszerekre szorulnak. Ez az adórendszer döntően azt szolgálja, hogy ezekben a családokban, ahol munkajövedelemből próbálják a gyerekeket felnevelni, ezekben a családokban megszülessen a harmadik, negyedik gyerek. Nem akarok Keszei Sándoréknak sokáig érvelni, hogy mennyire más, ha a negyedik gyerek megszületik, akkor új autó, új lakás, sok minden kell, mert az előzőekbe nem férnek be, de ez már három gyereknél is így van. Én tehát teljes mellszélességgel támogatom ezt a javaslatot.

Még annyira hívnám fel a figyelmet, hogy Magyarországon a háromgyerekeseket eddig is megkülönböztették, eddig is volt ilyen. Franciaországban is megkülönböztetik őket pozitív módon, Németországban is, tehát amit itt a magyar kormány bevezet, arra, ha nem is ilyen mértékben, de más európai országokban számos példát lehet találni. Úgyhogy azt gondolom, hogy az oktatást leginkább talán ez a terület érinti, és én teljes mellszélességgel tudom támogatni a kormánynak ezt a javaslatát. Emiatt általános vitára teljesen alkalmasnak találom, és óriási lépésnek tartom a jövő irányába. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Németh Zsoltnak:)* Tessék parancsolni!

NÉMETH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót. Megszólítottam huszonéves pályakezdő pedagógusként, az élettársam is huszonéves pályakezdő pedagógus, bár ő már lassan két éve tanít. Sós Tamás képviselőtársam szavaira szeretnék reagálni. Mi nem érezzük, hogy a törvényjavaslat minket hátrányosan érintene, sőt örülünk, hogy végre már a gyermekvállaláson is tudunk gondolkodni, nem úgy, mint az eddigi évek során. Úgyhogy mi is támogatnánk a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyéb hozzászólást nem látok... *(Dr. Kolber István: A hozzászólásoknál tartunk? Bocsnát! - Derültség.)* Én nem szoktam szétválasztani a kérdéseket és a hozzászólásokat.. *(Dr. Kolber István: Akkor, bocsnát, akkor hadd szóljak hozzá!)* Kérlek, akkor szólj hozzá, parancsolj!

DR. KOLBER ISTVÁN (MSZP): Elnézést kérek, akkor én nem figyeltem, elnök úr, és nagyon szépen köszönöm. Hogyha Földi László felszólításának eleget tennék, akkor csak annyi lehetne a hozzászólásom, hogy nem - és itt meg kellene nyomni a gombot -, vagyis hogy nem támogatom ezt a törvényjavaslatot. De engedj meg, engedje meg, képviselő úr, hogy azért magam is kifejtsek néhány dolgot!

Ami az önvizsgálatot illeti, azt hiszem, az sem felesleges, hogyha a Fidesz is önvizsgálatot tart néha. Mert nyilván ezeket a kritikákat, amelyeket a képviselő úr mondott, magunkra nézve igyekszünk egyébként kritikusan és keményen alkalmazni. Valóban, sok kérdésben önvizsgálatot kell tartanunk, tartunk is, de azt gondolom, hogy bár nekünk is sok adósságunk van, azért ha lehetett, akkor igyekeztünk tenni. Mert például a közalkalmazottak 50 százalékos béremelése, úgy gondolom, a szocialista kormányokhoz köthető. A másik oldalon... *(Dr. Hoppál Péter: Utána négy évig semmi!)* A másik oldalon azért azokat a követeléseket is érdemes lenne... *(Közbeszólások.)* ... azokat a követeléseket is érdemes lenne önvizsgálat tárgyává tenni, amelyeket a Fidesz-frakció az elmúlt években ezzel kapcsolatosan tett. Úgyhogy azt gondolom, hogy kölcsönös azért ez a kritika és észrevétel is, és inkább azon próbáljunk meg gondolkodni, hogy hogyan lehet ezt az adóvilágot úgy átalakítani, hogy szociálisan igazságos legyen, és a versenyképességet jobban segíthesse.

Én úgy gondolom, hogy nem segíti a versenyképességet ez az adócsomag, és nem folytatódik a magyar gazdaság versenyképességének a javulása. Nyilván az ágazati különadók

azért szükségesek, hogy a személyi jövedelemadó-átrendeződést megtegyük, és a homokba dugja a fejét az, aki azt mondja, hogy itt most aztán mindenki jól jár. Ha ez igaz is - tegyük fel, hogy ez igaz! -, akkor is oly mértékű az eltérés, és oly mértékű a különbség e tekintetben, amin, azt gondolom, érdemes lenne a kormánypártoknak is elgondolkodniuk, hogy ez valóban indokolt-e és valóban helyes-e. És ez az előny egyébként halmozódik, mert ugyan én azzal a családtámogatási felfogással, amit Révész Máriusz mondott, maradéktalanul nem tudok egyetérteni, de való igaz, hogy a gyerekes családok jobban járnak - itt is felmerül azonban a kérdés, hogy helyes-e, hogy ilyen mértékben járnak jobban a háromgyerekes családok. Ezért én nem söpörném le a Szülők Országos Egyesületének a javaslatát, bár én magam is el tudok képzelni egy ilyen differenciálást, de sokkal enyhébb mértékűt és sokkal inkább kiegyenlítődot.

Én úgy látom, hogy itt éppen a szociálisan hátrányos helyzetű családok szorulnának nagyobb segísége; arról nem is beszélve egyébként, hogy az nem feltétlenül igaz vagy biztos, hogy a nagyobb számú gyerekek eltartása progresszívan többbe kerül, lehet, hogy fajlagosan éppenséggel a harmadik vagy negyedik gyereké már kevesebbe kerül. De mindenképpen egy lágyabb differenciálást tudnék ebben elképzelni.

Az szja-csökkenés vagy -csökkentés egyértelműen a gazdagoknak és a tehetőseknek jelent előnyt. Én azt gondolom, hogy aki ezt nem így látja, az tényleg nem kellően kritikus. A kormánynak az anyagában - a főosztályvezető-helyettes úr azzal kezdte, hogy kaptunk egy ilyen anyagot, valóban - például az szerepel, hogy azért már az alacsony jövedelműeknél is érezhető a javulás, kétszáz-valahány forintos javulást jelent éppenséggel a hivatkozott... (*Pánczél Károly: A gyermektelennél!*) ...a gyermektelennél. De, már bocsánatot kérek, ez még számítási hibának is kevés, és azt mondani, hogy kétszáz forint per hó jövedelemnövekedés, az jövedelemnövekedés, azt gondolom, hogy egy kicsit azért mókás, miközben a másik oldalon... (*Dr. Hoppál Péter közbeszól.*) ... miközben a másik oldalon vagy a tehetőseknél ez százszázalékos mérhető. Én tehát azt gondolom, hogy ez így igazságtalan társadalmilag, az adójóváírás ezt tovább erősíti, és nyilvánvaló, hogy növeli a társadalmi különbségeket.

Ami számomra még itt, úgy tűnik, egy hiány és rossz irány, az a járulékcsoökkentéstől való eltekintés. Az elmúlt időszakban, akárhogy is nézzük, lezajlott egy 5 százalékos járulékcsoökkentés, ennek a pozitív, kedvező hatását lehetett érezni, ezt szerintem tovább kellett volna folytatni.

A bérlettel kapcsolatos információt én örömmel hallom, örömmel veszem, bár azért azt gondolom, nem tévedés történt.

A helyi adók tekintetében - ezt ugyancsak érdemes lenne átgondolni, és minimum egy egyeztetést lefolytatni az önkormányzati szervezetekkel - mindenfajta szabályt azt tükrözi és azt sugallja, hogy a tehetősebb, illetve a nagyobb, erősebb önkormányzatok irányába csoportosít át pénzeket.

Noha a gyermekneveléssel kapcsolatos szabályokat - ahogy említettem - én túlságosan igazságtalannak tartom, azt el kell ismerni, hogy javít a gyermekes családoknak a helyzetén, csak, mondom még egyszer, az a bajom, hogy túlságosan szór, és nagyon erősen differenciál ilyen szempontból.

Az egész szabályozással kapcsolatosan: most nemcsak az adóra, hanem egyéb más témára is gondolok, amikor azt mondom, hogy azt sajnálom, hogy nincs egy átfogó, teljes egészében látható, hosszú távra kivetített és komplex gazdaságpolitika, amelynek az alapján talán biztosabb kézzel lehetne ezeket megítélni, hanem ilyen csepegtetett módon, hétről hétre újabb és újabb javaslatokkal áll elő a kormány, aminek a hatása így nem látható teljes egészében. Sajnos nagyon sok olyan szabályt látunk, amely a társadalmi igazságossággal szembevet. Ennek alapján nem támogatjuk a törvényjavaslatot. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sós Tamás kért szót.

SÓS TAMÁS (MSZP): Egy bővített mondat. Végül is csak nem kaptam precíz érvelést azzal az állítással szemben, amelyet mondtam (*Pánczél Károly: Még nem is válaszoltak!*), hogy egy pályakezdő pedagógus, aki családalapítás előtt áll, gyakorlatilag rosszabbul jár, rosszabbul jár ebben a helyzetben. Én úgy gondolom, hogy kibővíteném ezt a mondatomat még azzal, hogy ha különböző modellszámításokat végzünk, akkor gyakorlatilag – én is ilyen tágabb határral mondom – 200-280 ezer forintos bruttó kereset alatt a személyi jövedelemadó vonatkozásában rosszabbul jár az emberek nagytöbbsége. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm.

A vitát lezárva egy mondatot, illetve pár mondatot én is hozzáfűznék, mégpedig hogy általános vitára alkalmasnak látom vagy látjuk az anyagot. A részletek kimunkálására, megvitatására, esetleges módosító javaslatok benyújtására lesz még idő; lehet, hogy szükség is lesz, mert azt gondolom, Máriusszal egyetértve, hogy ez egy jelentős átalakítás, a múltat illetően is, meg mert ilyen mértékű belenyúlás az adóba, a jövedelmekbe nem volt az elmúlt években. És a jövőt illetően is azt remélem, hogy fontos, mert én azt szeretném elérni, hogy ezeknek, leginkább a családtámogatási rendszernek a stabilitását a parlament kivételes módon teremtsen meg. Az volt ugyanis az elmúlt húsz év tapasztalata, hogy amikor kormányok vagy okkal vagy indokkal, de csökkentették a családtámogatásokat, az nagyon durván megmutatkozott a születésszámban, akkor nagyon durván romlottak ezek a számok, amikor pedig akár ugyanaz a kormány, akár a soron következő igyekezett ezt a csorbát kiköszörölni, igyekezett javítani a demográfiai helyzeten különféle támogatásokkal, akkor ennek alig volt érzékelhető hatása a születésszámban, gyakorlatilag nulla volt a hatása. Tehát lefelé gyorsan tud rontani a támogatási rendszer változtatása, javítani szinte alig tudtunk rajta az elmúlt húsz évben.

Ennek az egyik oka talán az, hogy nagyon gyorsan érzékelik az emberek, hogyha kockázat van, és nagyon bizalmatlanok, hogyha lehetőség nyílik. Ezt a bizalmatlanságot a parlament egy módon oldhatja: ha stabilitást ad ezeknek a támogatásoknak. Én tehát azt gondolom, és ezt is szeretném elérni, hogy ha a családtámogatási rendszer kétharmados módon kerülne be a jogszabályokba, hogy hosszú távra kiszámítható és stabil, tervezhető perspektívát nyújtson a gyerekvállalás felől gondolkodó fiataloknak. Tehát mind a múlt miatt, merthogy arányaiban ilyen jellegű jövedelemátcsoportosítás nem volt, mind a jövő miatt fontos, hogy itt a részletekben precíz vitát folytassunk vagy jó eredményre jussunk, mert szeretném, ha úgy tetszik, bebetonozni ezt a támogatási rendszert, és természetesen egy jó rendszert szeretném bebetonozni, nem egy rosszat. Ezért lényeges lesz a részletek vitája. Én ennyit fűznék hozzá.

A főosztályvezető-helyettes úré, Szatmári Lászlóé a szó. Tessék, parancsoljon!

Szatmári László (Nemzetgazdasági Minisztérium) válaszai, reflexiói

SZATMÁRI LÁSZLÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ha megengedik, akkor olyan sorrendben próbálnék meg haladni, ahogyan a kérdések elhangzottak, persze azért lesznek átfedések, mert hiszen ugyanaz a téma többször előjött.

Az egykulcsos rendszert mennyiben véli a kormány hosszabb távon fenntarthatónak? Igen, úgy véljük, hogy teljes egészében fenntartható egy normál mértékű gazdasági növekedés mellett, amelynek egyébként maga az egykulcsos rendszer kell hogy legyen az egyik motorja. Ez a központi költségvetésnek a bevételi igényeit szolgálja.

Helyi adók kérdése. Azzal kezdeném, hogy drámai mértékű átcsoportosítást nem látunk. A másik, amit viszont fel kell vetni, hogy a megítélésünk itt gyökeresen ellentétes a

képviselő úr meglátásával. Hogyha lesz itt valamiféle adóalap-átrendezés, akkor az éppen a nagytelepülésektől a kisebb települések felé működik. Ugyanis miről van szó? Két adóalap... Tehát az iparüzési adónál az adóalap-megosztás módszerének a pontosításáról van szó. Ahol jelentősebb átcsoportosító hatása lehet, de még az sem egy hatalmas összeg, az a vásározóknál, tehát az alkalmi tevékenységnél lehet, itt az ezzel kapcsolatos beszédési költségek gyakorlatilag meghaladták a beszédett adót. Az ezzel kapcsolatos speciális szabályozás megszűnik, tehát ez a székhely szerinti településen jelenik meg. Megítélésünk szerint ez inkább azt jelenti, hogy ez kisebb településen fogja növelni az adóalapot, ez az adóalap ugyanis jelenleg inkább a nagyobb településen, a városban jelent meg. Tehát éppen ellentétes a megítélésünk. Az pedig teljesen természetes, hogy az adócsomagot egyeztetésre a különböző önkormányzati szövetségek is megkapták. Ismereteim szerint ezek az egyeztetések folyamatban vannak.

Az eho kiterjesztése. Ez a szabály arról szólt, hogy ha ott lakik az illető, akkor nem kell a bérbeadás jövedelme után ehót fizetni, következésképpen szinte mindig ott lakott, legalábbis papíron. Ezért aztán úgy gondoljuk, hogy ezt az adózási kikaput egész egyszerűen be kell zárni.

A harmadik gyermek körüli polémia. Egyvalami teljesen világosan látszik mindenféle statisztikákból, mégpedig az, hogy három, illetve több gyermek nevelése esetében az egyik szülő, zömében természetesen vagy, mondom, nem biztos, hogy annyira természetesen, de a tapasztalatok azt támasztják alá, hogy az anyának a munkavállalási lehetőségei radikálisan csökkennek. Itt tehát a mérték megugrásának az egyik oka nemcsak az, hogy megszülessen a harmadik gyerek, hiszen ahhoz, hogy valami minimális gyarapodása legyen a népességnek, 2,1 gyermeknek kellene születnie egy családban – messze vagyunk ettől. De nemcsak ez az oka ennek a magasabb összegnek, hanem mert ott már a kieső vagy részben kieső, az anya vagy az egyik szülő részben kieső jövedelmének a pótlására is szolgál ez. Egyébként a különböző megoldásokban annak, hogy a három gyereknél van egy markáns váltás, ez az egyik oka.

Ki jár jól, ki mennyi jár jól, felvetések, modellszámítás, és a többi. A modellekkel úgy vagyunk, hogy persze a modell úgy működik, ahogyan beleírunk valamit. Tehát hogyha abból indulunk ki, hogy mi a realitás, akkor azt állíthatja a kormány, hogy 2011-re ezzel a változással senki sem jár rosszul. Hogy ki mennyire jár jól, az persze már egyéni körülményektől is erőteljesen függ, többek között attól, hogy éppen gyermeket nevelő családról van-e szó vagy sem.

De miért mondom azt, hogy a realitáson nagyon sok múlik? 2009-ben, 2010-ben, amikor válságévekben voltunk, vagyunk, 2009-ben a GDP visszaesett 6,3 százalékkal, a bérnövekedés mégis meghaladta a 4 százalékot. Jövőre vélhetően érzékelhető növekedés lesz. Miért kellene olyan feltételezéssel élni, amely azzal számol, hogy nincs bérnövekedés? 22-én, tehát pénteken volt az Országos Érdekegyeztető Tanácsnak egy ülése, ahol Matolcsy miniszter úr bejelentette a szociális partnereknek, éppen azért, mert az adó tárgyalásáról is szó volt, hogy a kormány maga ragaszkodni fog ahhoz, hogy a 4,5-5 százalékot mindenféleképpen érje el a minimálbér, illetve a garantált bérminimum emelkedése, de természetesen a szociális partnerek ennél magasabb, nagyobb mértékű minimálbér-emelésben, illetve garantált bérminimum emelésben is megállapodhatnak. Tehát ha a reális feltételekből indulunk ki, akkor azt kell mondanunk, hogy 2011-ben az átalakításnak reálisan nincsenek vesztesei. Ez nem csak a pályakezdőkre vonatkozik.

Itt azért hozzátenném, hogy az, hogy ki hogyan jár, nemcsak egy adott időpillanatnak a kérdése, hanem az életkilátások kérdése is. És ha egy pályakezdőnél is megjelenik a rendszerben az, hogy egy jelentős összegű adóalap-kedvezményre tud támaszkodni akkor, amikor családot kíván alapítani, akkor ez a jól jár vagy nem jól jár kérdését jelentősen árnyalja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazhatunk? *(Nincs ellenvélemény.)*

Határozathozatal

Egy kérdést kell eldöntenünk: általános vitára alkalmasnak látjuk-e az előterjesztést vagy sem. Aki úgy gondolja, hogy igen, az, kérem, most szavazzon. *(Szavazás.)* Köszönöm, 16 igen. Aki ellene van, az, kérem, most emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* Három. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Olyan nincsen. 16:3 arányban elfogadtuk.

A 2. napirendi pont, az egyebek következnek... *(Az elnök Edelényi Zsuzsánnával egyeztet.)*

A bizottsági előadó és a bizottság kisebbségi véleményét ismertető képviselő kijelölése

Bocsánat, előadót kell állítanunk. Máriuszt... *(Révész Máriusz bólint.)* javasoljuk többségi előadónak. *(Dr. Kolber István bólint.)* István a kisebbségi előadó. *(Révész Máriusz: Mikor lesz?)* Zsuzsa tájékoztat téged, nem tudom fejből. *(Edelényi Zsuzsánnának:)* Tudjuk, mikor lesz? *(Edelényi Zsuzsánna: Holnap.)* Holnap délelőtt? *(Edelényi Zsuzsánna: Igen.)* Délelőtt. *(Révész Máriusz: Reggel 9-kor. – Közbeszólások: 10 körül. – Edelényi Zsuzsánna: Valahogy így, 10 körül. – Közbeszólások.)* Valahogy így, 9-10 körül.

Egyebek

Egyebek. Van-e valakinek egyebekje? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs.
Az ülést bezárom. Jó munkát mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 28 perc)

Pokorni Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese